Pregaria.cat

Entrada

Pregar pel carrer (I)

Pregar al carrer es pot fer de dues maneres: aprofitar que vas pel carrer per unir-te al Senyor en pregària; i sortir expressament a fer una pregària pel carrer. Avui tractarem de la primera.

Aprofitar que vas pel carrer per pregar.

Possiblement tots fem itineraris obligats per anar a la feina, a la universitat, per tornar a casa, per anar al Casal , a la biblioteca, a visitar els avis, a uns amics, al cinema....etc. Ens passem moltes hores al carrer i en els transports públics. Sobre tot els que vivim a les ciutats, al menys durant els dies laborables.

A primera vista pot semblar un temps perdut. Però també li podem treure molt de profit. Caminar és un exercici molt important i interessant. Els que més el valoren són els que tenen dificultats per fer-ho. Arribar a perdre la mobilitat costa molt d'acceptar. I els que gaudim d'ella no sabem valorar-la.

Mira de caminar sense tensió interior. Els nervis donen un mal caminar. Viu el caminar. Sent que camines. Et cal anar ràpid, doncs ràpid. Et mous dinàmicament. És fantàstic, no creus?. Respira bé. No s'hi val badar, que hi ha molta gent neguitosa i a punt d'explosió.

Anant pel carrer hi ha gent que prega. Hi ha entre altres tres modalitats: intencions del cor, a propòsit del que es veu i mirada interior.

Intencions del cor. Li demanes al Senyor per qüestions concretes, com per exemple, per la família, algun amic malalt, la teva vocació, la parella, ...etc. També per una situació de la societat, de l'església, de la feina, de la universitat. Tens moltes persones en el cor i vols recordar-les en la presència del Senyor. Demanes coses concretes, que penses que els aniran bé, encara que saps prou bé que Ell és el seu Pare del Cel i l'estima més que tu. Però li "cau bé" que ens estimem d'aquesta forma.

A propòsit del que es veu. Anant per carrer es veuen moltes coses, de tota mena, és com un llibre obert de la vida. Mirant ens arriben a dintre i poden ser motiu de pregària, d'unió amb el Senyor. Veiem situacions, gent atrafegada, males cares, bones cares, moviments, vestits segons els temps, pocs a l'estiu, molts quan fa fred. Per què no convertir-ho en una pregària senzilla, com feia Jesús, quan era enmig de la multitud?. A vegades serà una breu reflexió, altres una contemplació profunda des d'Ell.

Mirada interior. Sense despistar-se, eh?. Ell va amb nosaltres, dintre de nosaltres, estima també per la nostra estimació i respon a ella. Pot ser quelcom molt ràpid. Una salutació, una breu paraula, un esguard intern, un cant, fins xiular. Ningú se n'adona, però hi ha una comunicació d'estimació que va del finit a l'infinit, del limitat al sense límits, de l'amor a l'AMOR.